

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/98/2018
Identifikačné číslo spisu: 3018200044
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3018200044.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: MUDr. L. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, právne zastúpenej JUDr. Jánom Súkeníkom, advokátom so sídlom Stred 60/55, Považská Bystrica, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 37693-3/2017-BA z 12. decembra 2017, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 24. apríla 2018, č.k. 25Sa/2/2018-45, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie p r e r u š u j e do rozhodnutia Veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 1Vs/3/2019 ohľadom právnej veci vedenej pod sp. zn. 9Sžsk/94/2018.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 24. apríla 2018, č.k. 25Sa/2/2018-45, postupom podľa § 191 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovanej č. 37693-3/2017-BA z 12. decembra 2017 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Predmetným rozhodnutím žalovaná ako príslušný odvolací orgán podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) odvolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietla a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Považská Bystrica, č. 27315-21/2017-PB z 21. marca 2017, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnnej osobe povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie nezaniklo 30. júna 2006, ale toto zaniklo až 30. júna 2008.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 5 písm. c/, § 21 ods. 1 a ods. 4 písm. b/ zák.č. 461/2003 Z.z., § 3 ods. 4 písm. c/ zák.č. 578/2004 Z.z. a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd poukázal na to, že medzi účastníkmi konania bola spornou otázkou posúdenia právneho postavenia žalobkyne ako samostatne zárobkovo činnnej osoby a následného zániku povinného sociálneho

poistenia. Z výpisu zo živnostenského registra Okresného úradu Považská Bystrica č. 330-12340, ako aj z Oznámenia o ukončení podnikania u ohlasovacej živnosti z 26. júna 2006 vyplýva, že žalobkyňa mala od 07.04.2004 do 30.06.2006 postavenie SZČO. Dňa 28. marca 2006 vydala Slovenská lekárska komora žalobkyni Licenciu na výkon samostatnej zdravotníckej praxe v povolani lekárov v odbore otorinolaryngológia č. L1A/TN/0688/06. Trenčiansky samosprávny kraj rozhodnutím č. TSK/2006/02515/zdrav.-2 z 9. júna 2006 jej zrušil povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení. Dňa 26. júna 2006 predložila žalobkyňa Sociálnej poisťovni, pobočka Považská Bystrica, registračný list FO - odhlášku, ktorým oznámila zánik poistenia k 30. júnu 2006. Podľa údajov Daňového riaditeľstva SR žalobkyňa dosiahla za rok 2004 príjem z podnikania a inej samostatne zárobkovej činnosti vo výške

1 545 184,-Sk, za rok 2005 vo výške 1 987 718,- Sk a za rok 2006 vo výške 1 111 328,- Sk, za rok 2007 žalobkyňa daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb nepodala. Žalobkyňa bola v rozhodnom období od 01.07.2006 do 30.06.2008 zamestnankyňou spoločnosti OMZA TRADE, s.r.o. Krajský súd poukazom na tvrdenie žalobkyne, že pri podaní predmetnej odhlášky na otázku zamestnankyne pobočky žalovanej vyhlásila, že činnosť SZČO nebude naďalej vykonávať mal za to, že nakoľko je úlohou správneho orgánu presne a úplne zistiť skutočný stav veci a až na jeho podklade následne vydať rozhodnutie, je potrebné, aby sa správny orgán vysporiadal a preskúmal, či takéto vyhlásenie bolo uskutočnené alebo nie. Krajský súd zároveň poukázal na to, že povinné nemocenské a dôchodkové poistenie zaniká 30. júna kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý sa nedosiahol zákonom vyžadovaný príjem, prípadne zánikom oprávnenia na výkon činnosti SZČO (v posudzovanom prípade zánikom licencie L1A), alebo aj na základe vyhlásenia o nevykonávaní príslušnej činnosti (poistenie zaniká najskôr dňom doručenia vyhlásenia Sociálnej poisťovni). Vznik, resp. zánik povinného sociálneho poistenia SZČO sa posudzuje vždy k 1. júlu príslušného kalendárneho roka, pričom § 21 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. pritom neobsahuje bližšiu špecifikáciu dosiahnutých príjmov, a preto nie je rozhodujúce, na základe akého oprávnenia dosiahla fyzická osoba uvedený príjem. V priebehu konania o zániku povinného sociálneho poistenia bolo preukázané, že žalobkyňa bola držiteľom platnej licencie na výkon samostatnej zdravotníckej praxe č. L1A/TN/0068/06, ktorá ju oprávňovala na výkon alebo na prevádzkovanie činnosti uvedenej v § 3 písm. a/ bod. 2 zák.č. 461/2003 Z.z. aj po dátume 30. júna 2006, ku ktorému dňu jej bolo rozhodnutím Trenčianskeho samosprávneho kraja zrušené povolenie na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení. Je tak nepochybné, že žalobkyňa aj po dátume 30. júna 2006 bola naďalej SZČO.

4. Proti rozsudku krajského súdu podala kasačnú sťažnosť žalovaná z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a navrhla rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa jej názoru krajský súd vec nesprávne právne posúdil.

5. Právne posúdenie relevantné pre rozhodnutie danej veci riešil Veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „veľký senát“) v uznesení z 30. apríla 2019, sp.zn. 1Vs/1/2019. V uvedenom uznesení Veľký senát odpovedal na nastolené otázky nasledovne cit.: „ (...)

Odpoveď na 1. otázku - Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti zdravotníckych pracovníkoch stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov samostatná zdravotnícka prax je poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení, ktoré prevádzkuje iný poskytovateľ na základe povolenia alebo na inom mieste ako zdravotníckom zariadení, a preto licencia L1A nemá charakter oprávnenia na výkon činnosti predpokladaného v § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, keď sama o sebe nezakladá jej držiteľovi aj možnosť vykonávať licencovanú činnosť, ktorú môže vykonávať až na základe dohody /zmluvy/ s iným poskytovateľom.

Pojem samostatná zdravotnícka prax v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. vykonávaná na základe licencie L1A nie je možné bez ďalšieho stotožniť s pojmom samostatná zárobková činnosť v zmysle § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. a pojem licencia na výkon samostatnej zdravotníckej praxe s pojmom oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu pre účely sociálneho poistenia. Odpoveď na 2. otázku - Povinnosťou Sociálnej poisťovne pri rozhodovaní o vzniku alebo zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia poistenca - lekára, v zmysle §

178 ods. 1 písm. a) bod prvý v spojení s § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov je posudzovať príjmy poistenca - lekára osobitne vo vzťahu k licencií L1A a skúmať, či všetky príjmy vykázané v jeho daňovom priznaní v príslušnom zdaňovacom období sú aj príjmami lekára považovaného za samostatne zárobkovo činnú osobu (SZČO) v zmysle § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z.

Odpoveď na 3. otázku - Konanie podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bod prvý zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov začaté z podnetu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne v zmysle § 184 ods. 8 v spojení s § 185 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. nezbavuje Sociálnu poisťovňu povinnosti zabezpečiť účastníkovi konania ochranu jeho oprávnení, ktoré sú konkretizáciou základného práva na inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, prípadne i základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ktoré mu priznávajú aj medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.“

6. Senát „9S“ Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí Veľkého senátu (1Vs/1/2019) nestotožnil a v právnej veci vedenej pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018 (týkajúcej sa rovnakej problematiky), sa chce od záverov prijatých Veľkým senátom odchýliť, v dôsledku čoho 24. septembra 2019 uznesením z 23. septembra 2019, sp.zn. 9Sžsk/94/2018, postúpil túto právnu vec na prejednanie a rozhodnutie Veľkému senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 466 ods. 3 SSP.

7. Podľa § 100 ods. 2 písm. a/ SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

8. Nakoľko právna vec vedená pod sp. zn. 9Sžsk/94/2018 bola postúpená Veľkému senátu správneho kolégia tunajšieho súdu, pričom sa jedná o obdobnú právnu vec s právnou problematikou totožnou ako je vec žalobkyne (vedená pod sp.zn. 7Sžsk/98/2018) predložená tunajšiemu súdu na rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalovanej, najvyšší súd postupom podľa § 100 ods. 2 písm. a/ SSP konanie v predmetnej veci prerušil z dôvodu, že na tunajšom súde prebieha konanie, v ktorom sa riešia otázky, ktoré môžu mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalovanej.

9. Ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova (§ 100 ods. 3 SSP).

10. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.